

Guia Musical 1982-83 2

Barcelona — Muntaner, 300
Madrid — Hermosilla, 75

Pianos. Organos. Alta fidelidad

- * Estudio y clases de piano, órgano y guitarra. Profesores especializados.
- * Instrumentos para colegio y asesoría musical.
- * Sala de audiciones: conciertos de música programados y recitales de órgano
- * Consulte nuestras condiciones especiales de venta.

«EL GIRAVOLT DE MAIG» DE TOLDRÀ, ALTRA VEGADA

El 30 de maig de 1962, ens deixava per sempre Eduard Toldrà. Fa, doncs, una mica més de vint anys. Per l'especial atractiu numèric dels múltiples de cinc (o de deu) que moltes vegades he comentat, m'estranyava que el vintè aniversari de la mort d'aquell gran músic no es transformés en *commemoració* i, en dir això, vull significar que em semblava rar que, amb caràcter oficial, no s'organitzés algun acte que tingués, com a eix fonamental, algun aspecte de la seva obra. A la fi, s'ha produït l'acte evocador amb l'anunci de la reposició, en versió de concert, de la meravellosa òpera de cambra «El giravolt de maig», resultat feliç del no menys feliç connubi entre el suggestiu text dramàtic de Josep Carner i de les subtils matisacions musicals i expressives d'Eduard Toldrà.

Entenc que el record d'aquesta figura és sempre necessària perquè, en la personalitat de Toldrà compositor, s'encarnen de manera radical les essències estètiques d'una etapa històrica i espiritual fonamentals en la definició de la personalitat artística de la Catalunya moderna: la del *Noucentisme*, de la qual Toldrà representa, de la forma més acabada, la branca musical.

S'ha dit i repetit que el *Noucentisme* és l'ordre, l'equilibri, la mesura i el seny, enfront de la disbauxa curvilínia, exaltada i

morbosa, del moviment anterior, el *Simbolisme*, i de la seva seqüela immediata, el *Modernisme*. És cert, i en aquesta nova etapa, a Catalunya, i amb una secreta inspiració d'orsiana, apareixen els noms de J. Sunyer, Xavier Nogués, Jaume Mercader i Francesc Vayreda, en pintura, i de Josep Carner, Trinitat Catasús, J. M. de Sagarra, Tomàs Garcés, J. Salvat-Papasseit i Carles Riba, entre altres, pel cantó poètic, en tots els quals es filtra un aire mediterrani, un clima mental assolellat, transparent i clar. Si no ens sobta la vinculació de Toldrà amb el seu món poètic generacional, menys ens pot sobtar la relació amb un poeta com Carner per la composició d'una òpera, «El giravolt», ni la presència de Xavier Nogués, com autor dels figurins dels personatges que intervenen en l'obra. Tota una definició estètica a la boca de l'escenari.

Dintre del cicle de concerts del present curs musical de la Orquestra Ciutat de Barcelona, que s'inicia avui, s'inclouen dues audicions d'aquesta amable, sensible, i cordial creació, transsumpte fidel de la personalitat de Toldrà així mateix cordial, extrovertida i comunicativa, que ens dona una imatge que defineix perfectament la nostra, limitada però personal aportació a l'univers de l'art líric.

MANUEL VALLS

orfeó català

Acaba d'aparèixer, amb el segell Columbia (CPS 9701) un nou enregistrament discogràfic de l'Orfeó Català, el qual omple un buit, ja que les darreres gravacions de l'Orfeó tenien una antiguitat de més de 15 anys, i al mateix temps constitueix un record sonor viu, editat amb motiu de la commemoració del 90è aniversari de l'Entitat, que acabem justament de celebrar.

El nou enregistrament, dirigit per Lluís Millet i Loras, extremadament cuidat, tant des del punt de vista tècnic i musical, com en la seva presentació gràfica (disseny de coberta de Jordi Fornas sobre una litografia de Francesc Todó, al·lusiva al 90è aniversari) respon en el seu contingut a un criteri antològic que correspon a un cert model de concert, que, en els últims anys, l'Orfeó Català ha prodigat en les més diverses poblacions de Catalunya. El repertori, predominantment català, inclou dos grups ben diferenciats: un de polifonia religiosa i profana dels segles XVI i XVII. (Cançoners del Duc de Calàbria, Brudieu-Ausias March, Cererols, Victoria, etc.); i l'altre, del gènere popular autòcton, amb harmonitzacions del cançoner català tradicional (Pérez Moya, Toldrà, Langrée), la sardana coral «Les fulles seques» d'Enric Morera i Àngel

Guimerà; i, lògicament, l'himne de l'Orfeó, «El cant de la senyera», de Lluís Millet i Joan Maragall.

El dia quatre d'octubre d'aquest any s'inicià la setena edició dels «Cursos d'iniciació musical infantil», organitzats per l'Orfeó Català i destinats als familiars dels seus associats. L'evolució ascendent de la seva efectivitat pedagògica i l'interès creixent que els mateixos han despertat constitueixen una prova de l'oportunitat de la seva convocatòria. Els esmentats cursos, els quals s'imparteixen ja a set nivells, compten amb la direcció pedagògica de Joaquim Miranda, amb la col·laboració d'un equip de professors especialitzats, i segueixen la metodologia de l'Escola de Pedagogia Musical promoguda pel P. Ireneu Segarra, director de l'Escolania de Montserrat.

Ultra l'aprenentatge de la lectura musical, estan especialment orientats envers el desenrotllament de les facultats vocals dels deixebles, una selecció dels quals formen el Cor Infantil de l'Orfeó Català, i permeten igualment la pràctica opcional d'un instrument (piano, violí, flauta dolça i guitarra).

La natura és l'origen de totes les coses bones.

Yoghourts, flam, cremes, formatges...
—aliments frescos i naturals—

CONSORCI DEL GRAN TEATRE DEL LICEU

GENERALITAT DE CATALUNYA
AJUNTAMENT DE BARCELONA
SOCIETAT DEL GRAN TEATRE DEL LICEU

TEMPORADA D'ÒPERA 1982/83

De l'11 de novembre al 25 de març

DON CARLO	Giuseppe Verdi
LA FLAUTA MAGICA	Wolfgang A. Mozart
TRISTANY I ISOLDA	Richard Wagner
L'ITALIANA IN ALGERI	Gioachino Rossini
LA VESTALE	Gasparo Spontini
LA CENERENTOLA	Gioachino Rossini
ROMÉO ET JULIETTE	Charles Gounod
WALKYRIA	Richard Wagner
LUISA MILLER	Giuseppe Verdi
MACBETH	Giuseppe Verdi
LA FORZA DEL DESTINO	Giuseppe Verdi
FAUST	Charles Gounod
OTELLO	Giuseppe Verdi
LA BOHÈME	Giacomo Puccini

GRAN TEATRE DEL LICEU

Venda de localitats a les taquilles del Gran Teatre del Liceu.

DESAPROFITAMENT DE CENTENARIS COM A TESTIMONI

Enguany es commemoren, com és ben sabut, tres aniversaris que fan referència a altres tantes figures cabdals de la música universal, i un que recorda un nom important de la música espanyola. Ens referim als dos-cents cinquanta anys del naixement de Haydn, als cent anys del de Stravinsky i Kodály i al també segle del de Joaquín Turina. Heus ací quatre fites que constitueixen un camp abonat per motivar activitats musicals —i no sols musicals— de diversa índole.

Quan l'any arriba a la seva fi —o s'hi acosta, inexorablement—, sorprèn, o no sorprèn, contemplar com, a casa nostra, hom ha deixat passar aquestes fites i, amb elles, les seves expectatives, sense que res de rellevant o de consistència mínima hagi estat endegat. El nostre ambient musical ha malmès llastimosament uns esquers, els quals, si hagues sin estat ben aprofitats, haurien pogut afavorir un enfilall de manifestacions vitalitzadores de la nostra desvitaminitzada vida artística i cultural. Serà bo recordar, de passada, que l'any passat hom deixà passar sense a penes ressò el centenari del naixement d'un altre nom indiscutible. El de Béla Bartók. I la llista, de fet, continua.

Observem, doncs, com el record d'una figura del relleu de Haydn, justament revalorada últimament, no ha merescut a casa nostra, a l'hora de complir-se dos-cents cinquanta anys del seu naixement, cap més atenció que una quasi imperceptible superior presència a les programacions habituals. Per la seva part, Zoltán Kodály, renovador profund dels postulats nacionalistes musicals del nostre

segle, i creador d'una obra pedagògica que constitueix una referència importantíssima en el continent, encara ha gaudit de menys fortuna. I d'aquesta manera contemplem que ni la seva vessant creativa ni la pedagògica han estat recordades, ni de molt, tal com es mereixien. Pel que fa a Turina, la cosa no ha anat pas millor. No cal pas insistir-hi. Stravinsky ha rebut un tracte més viu. En tot cas del tot insuficient, i limitat, igual que en Haydn, a una presència superior i ja més perceptible, a les programacions. I poca cosa més.

En tot cas, una presència sovint escassa d'orientació feta d'obres molt concretes i que en el seu conjunt no han permès aproximar-nos bé al conjunt de la seva producció i a la seva importància. Fins i tot quan hi ha hagut algun intent més o menys sistematitzador, hom ha acusat o insuficiència de criteri o impossibilitat d'imposar-ne un de concret. Entre «Perséphone», «Història d'un soldat» i «L'ocell de foc» i poca cosa més, haurem vestit el centenari.

Al marge queda una munió de possibles col·loquis, de cicles de xerrades, de concerts monogràfics ben estructurats, d'estudis promoguts, etcètera, que ni tan sols han estat plantejats. Especialment la figura de Stravinsky, tan decisiva en la història no sols de la música sinó de tot el desenvolupament artístic del nostre segle, constitueix un camp abonat que a casa nostra ha esdevingut ben erm.

El tema és molt important: molt més del que pot donar a entendre una visió im-

diata del mateix. Que una ciutat de la importància de Barcelona, que un país com Catalunya, siguin incapaços d'aprofitar avinenteses com les que acabem d'exposar, demostra que la seva realitat cultural és feble. I en aquest cas, és clar, més concretament la musical.

Massa sovint ens deixem enlluernar davant de constatacions més o menys espectaculars que apareixen esparses arreu: increment del nombre de concerts, afluència més massiva d'espectadors, conservatoris insuficients per a atendre els allaus d'alumnes, programacions d'obres d'envergadura o presències en els nostres auditoris de «noms» d'una especial envergadura. Són, tots ells, vectors que cal valorar en tota la seva importància i que, per descomptat, posseeixen una indiscutible base positiva. Tanmateix, no podem caure en cofoismes precipitats ni oblidar la seva insuficiència a l'hora de mesurar el gruix exacte de la nostra realitat musical.

Perquè, en definitiva, que Haydn, Stravinsky, Kodály o Turina no hagin tingut més ressò, a les esmentades efemèrides, que el que hem contemplat, palesa, entre d'altres coses: a) que la vida musical nostra es redueix a una sèrie de concerts originats a partir de diverses iniciatives molt localitzades i, en més d'un cas, d'incerta consistència i també escasses de recursos. b) Que els responsables d'aquestes iniciatives massa sovint marginen —per convicció o per manca de recursos suficients— altra activitat que el fet concert, i encara, pel que fa a aquest mateix factor concert, sovint s'oblida la importància

de la seva estructura interna —coherència del programa, interès del mateix, etcètera— i en definitiva els aspectes més implicadament culturals.

En un altre ordre de coses, els fets que ens ocupen demostren també que els nostres conservatoris, així mateix gens sobrats de recursos, són, sobretot, indústries subministradores de títols i credencials professionals; que manca una vertebració i projecció dels estudis musicològics; que les nostres universitats, es diguin centrals o autònomes, són sobretot a «distància» pel que fa al fet musical, malgrat esforços heroics i individualitzats que uns quants professors hi esmercen. Podem continuar parlant que ens falten ens dinamitzadors de la vida musical més enllà de la rutina, i també que els nostres estaments públics pateixen llacunes, insuficiències o impossibilitats evidents en les seves polítiques i actuacions en el camp que ens ocupa.

Mentre contemplem amb un cert escepticisme la commemoració, l'any vinent, del centenari de la mort de Wagner, hem d'insistir que no es tracta de dramatitzar res, ni molt menys pretenem fer d'aquest article una acusació mínimament particularitzada, ja que aquesta, tenint en compte la precarietat de recursos en què es mou tot el que és a l'òrbita de la cultura a casa nostra, tindria el risc de caure en la injustícia. Pretenem situar simplement una realitat que és pura evidència i que no ens pot passar desapercebuda ni deixar indiferents.

COMELLAS

Restaurante abierto hasta la madrugada.

vida musical

CORAL UNIVERSITÀRIA DE LA LAGUNA

Aquesta formació coral ha obtingut, al Festival de Cleveland (Gran Bretanya) dos primers premis i un segon entre les tres modalitats a què concursà. Participaren al certamen agrupacions tan prestigioses com el Cor Karlow Vary de Txecoslovàquia i el Cor de Cambra Ferenc Liszt de Budapest.

MEDALLA D'OR AL MÈRIT EN LES BELLES ARTS

Han estat distingits amb aquest guardó, corresponent a 1981, Teresa Berganza, Alicia de Larrocha, i Pilar López (i Regino Sáinz de la Maza, a títol pòstum).

BRUSSEL·LES

Ha estat convocat el Concurs Internacional de Piano Reina Elisabeta, dotat amb un total d'un milió tres-cents vuitanta-cinc mil francs belgues. Informació: 11, rue Baron Horta, B-1000 Bruxelles.

CADIZ

Ernesto Halffter ha estat nomenat titular de la càtedra d'anàlisi i interpretació de l'obra de Falla del Conservatori de Cádiz. La càtedra desenrotllarà cursets intensius, cursos monogràfics, cicles de conferències, i efectuarà investigacions sobre l'obra de Manuel de Falla.

AVILA

Sota el títol «Música organística española en tiempos de Santa Teresa», Antonio Baciero efectuà un enregistrament amb l'orgue de cambra més antic d'Espanya: el de la clausura del Monestir de l'Encarnació d'Avila. La gravació inclou obres de Bermudo, Morales, Santa María, Fernández Palero, Alberto, Baptista, Soto, Cabezon, i d'autors anònims.

MAÓ

La tercera fase del Concurs Permanent de Joves Intèrprets, organitzat per Joventuts Musicals Espanyoles, tingué com a guanyadors dos flautistes: la valenciana Joana Guillem i el català Vicenç Prats; els dos segons pre-

mis foren atorgats al clarinetista Enrique Pérez Piquer i al trompetista de quinze anys Gerard Mira. La darrera fase del certamen se celebrarà a Vic els dies 18 i 19 de desembre; és reservada a cantants, conjunts instrumentals i vocals de cambra.

MONTREAL

Als cinquanta anys d'edat, morí a l'Hospital General de Toronto el pianista canadenc Glenn Gould, considerat com un dels millors intèrprets de Bach. Des de 1964 vivia retirat de qualsevol actuació pública.

MONFALCONE

L'Orfeó Enric Morera de St. Just Desvern —dir.: Xavier Jofre— es desplaça a aquesta ciutat amb motiu dels actes commemoratius del cor «Ermes Grion». La vella amistat entre les dues corporacions, nascuda en 1965 en ocasió del concurs polifònic Guido d'Arezzo, tingué ara una nova i pública manifestació arran d'aquesta invitació, amb motiu de la qual l'Orfeó donà dos concerts (església romànica de Grado i Institut de Música de Monfalcone); a més de polifonia catalana dels segles XV al XVII, hi interpretà una antologia de la nostra música tradicional i popular.

Tingué també una significació especial la inauguració —a la qual assistiren representants d'ambdós ajuntaments i cors— d'uns jardins als quals fou donat el nom de «Sant Just Desvern».

INSTITUT FEDORA ABERASTURY

L'Institut Fedora Aberastury ha iniciat les activitats del curs 1982/83: «Mètode Aberastury», piano, violí, expressió corporal, teatre i dansa per a adults i per a infants.

El «Mètode Aberastury» (Sistema conscient per a la tècnica del moviment) és la base de totes les matèries que són impartides a l'Institut. La seva activitat s'articula a l'entorn d'un tema central: el paper i les possibilitats del cos en relació amb l'expressió vital i la creació artística.

Informació, a la secretaria de l'Institut: Pl. Rius i Taulet 6, pral. 1.ª - B-12, Tel. 218 92 64 (de 18 a 21 h.).

Solemne commemoració del
40è aniversari
de
l'ORFEÓ LAUDATE

Audició extraordinària de l'oratori de
HAENDEL

JUDES MACABEU

G. F. Handel

ORQUESTRA SIMFÒNICA
ORFEÓ LAUDATE

ROSMARIE HARDY, soprano
ZANDRA McMASTER, mezzo
RYLAND DAVIS, tenor
WILLARD WHITE, baix

ÀNGEL COLOMER i DEL ROMERO, director

Divendres, 17 de desembre de 1982, a les 21 h.

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Venda de localitats a les taquilles del Palau, dies feiners, de 17 a 21 h.

CONSORCI DEL GRAN TEATRE DEL LICEU

GENERALITAT DE CATALUNYA
AJUNTAMENT DE BARCELONA
SOCIETAT DEL GRAN TEATRE DEL LICEU

Solemne inauguració de la

TEMPORADA
D'ÒPERA 1982/83

DON CARLO

de

GIUSEPPE VERDI

MONTSERRAT CABALLÉ - ELENA OBRAZTSOVA
LUIS LIMA (11-14) - ERNESTO VERONELLI (17-20)
GRAZIANO MONACHESI - LEO NUCCI (11-14)
MATTI SALMINEN (11-17-20) - DIMITER PETKOV (14)
VICENÇ SARDINERO (17-20) - MARTI TALVELA
CECÍLIA FONDEVILA - M.ª ANTONIA REGUEIRO - CONRAD GASPÀ

ORQUESTRA I CORS DEL GRAN TEATRE DEL LICEU

Decorats: Carlo Orlandi. La Bottega Veneziana-Treviso

Vestuari: Luchino Visconti - Teatre de l'Opera de Roma

Director d'escena: Antonello Madau-Diaz

Director: ROBERTO ABBADO

Director del Cor: ROMANO GANDOLFI

Dijous, 11 de novembre (sessió de gala) Torn C

Diumenge, 14 de novembre » T

Dimecres, 17 de novembre » B

Dissabte, 20 de novembre » A

GRAN TEATRE DEL LICEU

Venda de localitats a les taquilles del Gran Teatre del Liceu.

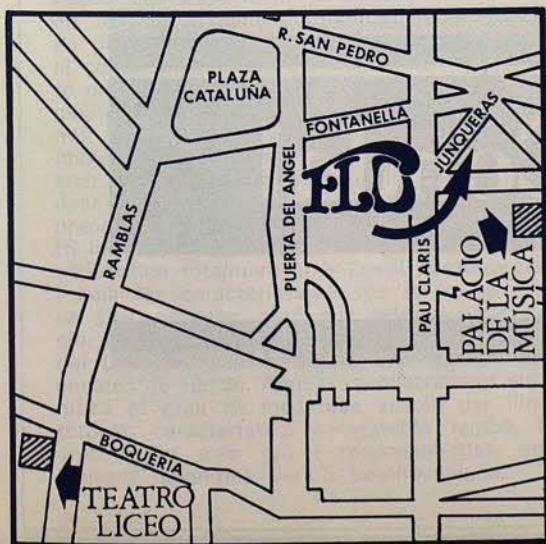

COCINA FRANCESA Y CATALANA

Abierto domingos,
festivos y después
de los espectáculos

brasserie
FLO
Restaurant

Especialidades: Bouillabaisse
Choûcroute
Pollo con langosta
Conejo con caracoles
Lenguado relleno
con espinacas

c/ Junqueras, 10

RESERVAS TEL. 317 80 37

Abierto cada día

de 13 H. a 16 H.

de 21 H. Hasta después espectáculos

P en Pau Claris n.º 64 (sugerido)

Banc Condal

BEETHOVEN: Sonates per a piano / Rudolf Buchbinder / TELEFUNKEN 6.35472.

Rudolf Buchbinder, el pianista vienès (1946) que ha obtingut un justificat relleu internacional, interpreta la integral de les sonates per a piano de Beethoven en record de Wilhelm Backhaus al marc del Festival austríac «Estiu de Caríntia» entre els anys 1979 i 1982. Fruit d'aquestes audicions públiques és l'enregistrament total d'aquesta obra definitiva i cimera del pianisme romàntic. Fins ara coneixem dos volums que comprenen un total de 15 sonates. (Concretament les números 1, 2, 3, 7, 12, 14, 15, 17, 18, 19, 20, 21, 23, 25 i 32). Entenem que seguiran dos volums amb les disset restants. Amb tot, ja és possible de tenir un criteri definit amb la mostra que tenim a l'abast.

Amb aquesta agosarada acció Buchbinder se situa entre els grans intèrprets que han enregistrat la integral de les sonates: Arrau, Backhaus, Brendel, Gulda, Kempf... Cal reconèixer que l'aportació de Buchbinder no és en cap cas anodina o rutinària. Malgrat que no pugui situar-se en el seu conjunt global al costat dels intèrprets esmentats, hom no té en cap moment la sensació de la superficialitat o la intranscendència. Es tracta d'unes versions acurades, absolutament fidels, imbuïdes del contrast que les configuren amb el rigor del cas, però també amb la fluïdesa i gràcia necessàries per a una comprensió total.

Hi ha una constatació claríssima: Buchbinder s'identifica totalment amb l'estil beethovenià i amb les característiques de la forma. En un altre aspecte, però que reforça l'afirmació, el pianista ha aconseguit el Gran Premi del Disc pel seu enregistrament de les 62 sonates de Haydn. Aquest reconeixement significa el grau de maduresa assolit per l'intèrpret, característica constatable també, i amb molta més raó i responsabilitat, en aquesta magnífica versió beethoveniana.

SAINT-SAËNS: Samsó i Dalila / Christa Ludwig, mezzo-soprano, James King, tenor, Bernd Weillkl, baríton, Alexander Malta, baix... Cor de la Radiodifusió bavaresa; Orquestra de la Radiodifusió de Munic. Dir.: Giuseppe Patané / COLUMBIA SAX 709/11.

Amb quasi deu anys de retard ens arriba aquest enregistrament integral de l'òpera de Camille Saint-Saëns. Es tracta de la gravació efectuada el juny de 1973 a Munic, fruit d'una coproducció d'Ariola-Eurodisc amb la Radiodifusió bavaresa.

Cal reconèixer que es tracta d'una versió de gran nivell i que, gràcies a l'ofici i ductilitat del director italià Giuseppe Patané, obté aquells trets essencials que hom intueix d'entrada en l'òpera francesa. Aquí, concretament, i dins de les grans estructures clàssiques, hi ha tota l'exuberància romàntica i aquell gust decadent embolcallat en reminiscències d'una visió cosmogònica lluny de la trivialitat, tant de temps admirada i conreada pels francesos. En aquesta obra —de temàtica bíblica idèntica a la que havia inspirat Haendel— el compositor francès ret un tribut d'admiració al teatre de Wagner, fins al punt que hom endevina tota la intencionalitat de convertir Samsó en un heroi a l'estil del compositor de Leipzig. Quan Liszt estrenà Samsó i Dalila (Weimar, 1877) feia un any que Wagner havia inaugurat el teatre de Bayreuth, que el temps convertí en mític i revolucionari alhora. Tot un simbolisme, perquè fins alguns anys més tard l'òpera de Saint-Saëns no s'estrenà a França.

D'altra banda, el tenor wagnerià —aleshores en les seves millors facultats— James King personifica un Samsó ple de coratge, fidelitat i altruisme com un dels grans herois wagnerians. Cal dir que la similitud no és en cap moment negativa. Dalila, interpretada magníficament per la Ludwig, posseeix la passió i l'enardiment dels grans personatges femenins de l'òpera del segle XIX.

Malgrat que una més recent gravació de Barboim tingui indubtablement més atractius, aquesta que comentem posseeix un segell característic fet i fet singular.

A. S.

ROYALE AMBREE

la fragancia que gusta compartir

LEGRAIN
PARIS

guia de concerts

DATA		LOCAL	CONCERT
NOVEMBRE			
6, dissabte	19 h.	Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona. Dir.: Albert Argudo. Vicenç Aguilar, trompa. Xavier Joaquín, marimba. Mozart, Strauss, Creston, Respighi.
7, diumenge	11 h.	Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona (segona audició).
	21 h.	Palau	Orquestra Simfònica Búlgara. Elmira Darnarova, violí. Dir.: Vassil Kazandjiev. Tchaikowski, Brahms, Kazandjiev. (Associació de Cultura Musical.)
9, dimarts	20.30 h.	Pompeia	L'obra d'orgue de J. S. Bach, pel P. Robert de la Riba.
10, dimecres	19 h.	Palau	José M. ^a Pinzolas, piano. Chopin, Liszt. (Dimecres de R. N.)
11, dijous	21 h.	Liceu	«Don Carlo», de Verdi.
	21 h.	Conservatori	Trio de Canyes. (Serveis Cultura Ajuntament.)
12, divendres	21 h.	Palau	Liberation Music Orquestra. (XIV Festival Internacional de Jazz de Barcelona.)
13, dissabte	19 h.	Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona. M. ^a Carme Hernández, soprano. Rosa M. ^a Ysàs, mezzo-soprano. Eduard Giménez, tenor. Josep Ruíz, tenor. Enric Serra, baríton. Vicenç Esteve, baríton. Dir.: Antoni Ros-Marbà. Toldrà: «El Giravolt de Maig».
14, diumenge	11 h.	Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona (segona audició).
	17 h.	Liceu	«Don Carlo», de Verdi.
15, dilluns	21 h.	Palau	Clark Terry Big Band. (XIV Festival Internacional de Jazz de Barcelona.)
16, dimarts	20.30 h.	Pompeia	L'obra d'orgue de J. S. Bach, pel P. Robert de la Riba.
17, dimecres	19 h.	Palau	Peter Bithell, piano. Brahms. (Dimecres de R. N.)
	19.30 h.	Institut Francès	Anna M. ^a Cardona, piano. Satie, Pueyo, Guinjoan, Debussy.
	21 h.	Palau	Bessie Griffin, cantant de color. Negro Spirituals (USA) i gospel. (Associació de Cultura Musical.)
	21 h.	Liceu	«Don Carlo», de Verdi.
18, dijous	21 h.	Conservatori	Quartet de cordes Suchon. (Serveis Cultura Ajuntament.)
	22 h.	Orfeó Gracienc	Montserrat Alavedra, soprano. Xavier Dolç, piano.
19, divendres	21 h.	Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona. Linda Russell, soprano. Suso Mariategui, tenor. Coral Càrmina. Dir.: Antoni Ros-Marbà. Wagner, R. Ferrer, Orff.

20, dissabte	19 h.	Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona (segona audició).
	21 h.	Liceu	«Don Carlo», de Verdi.
21, diumenge	11 h.	Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona (tercera audició).
	17 h.	Liceu	«La Flauta Màgica», de W. A. Mozart.
	18 h.	Palau	Festa de la Sardana. (Ràdio Nacional.)
23, dimarts	20.30 h.	Pompeia	L'obra d'orgue de J. S. Bach, pel P. Robert de la Riba.
24, dimecres	18.30 h.	St. Josep Oriol	Mn. Joan Artigues, orgue.
	19 h.	Palau	Michel Lethiec, clarinet. Denis Weber, piano. Pascal Fourchote, Chausson, Devienne. (Dimecres de R. N.)
	21 h.	Palau	Chicago Blues Festival. Luther «Guitar Junior» Johnson. (XIV Festival Internacional de Jazz de Barcelona.)
	21 h.	Liceu	«La Flauta Màgica», de W. A. Mozart.
25, dijous	21 h.	Conservatori	Sofia Puche, piano. (Serveis Cultura Ajuntament.)
26, divendres	21 h.	Palau	London Bach Orchestra. Philip Ledger, director i clave. David Butt, flauta. Sandra Dugdale, soprano. (Setmana Mozart a Barcelona.)
27, dissabte	19 h.	Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona. Nicolai Dimidienko, piano. Dir.: Yoav Talmi. Haydn, Rachmaninov, Beethoven.
	21 h.	Liceu	«La Flauta Màgica», de W. A. Mozart.
28, diumenge	11 h.	Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona (segona audició).
	19 h.	Palau	Carlo Balzaretti, piano. Mozart, Chopin, Liszt, Prokofiev. (Aldees Infants).
29, dilluns	21 h.	Palau	Orquestra de Cambra Suk. Josef Suk, violí. Dir.: Josef Vlach. (Setmana Mozart a Barcelona.)
30, dimarts	19.30 h.	Institut Francès	Elisabeth Sombart, piano. Bach, Schubert, Chopin.
	20.30 h.	Pompeia	L'obra d'orgue de J. S. Bach, pel P. Robert de la Riba.
	21 h.	Palau	Orquestra de Cambra Suk. Josef Suk, violí. Dir.: Josef Vlach. (Setmana Mozart a Barcelona.)

DESEMBRE

1, dimecres	19 h.	Palau	María Pura Martínez, soprano. Rogelio Gavilanes, piano. Fernández Blanco, Mompou, Toldrà, Torrandell, Blancafort... (Dimecres de R. N.)
	21.30 h.	Palau	Salzburger Bläseroktett. (Setmana Mozart a Barcelona.)

TEMPORADA 1982/83 - 6 de novembre de 1982 - Núm. 2 - Edició de 5.000 exemplars
 Editat per FORUM MUSICAL - Amadeu Vives, 3, 3er. - Tel. 317 99 28/82 - Barcelona-3
 Publicitat: PUBLI/TEMPO - Amadeu Vives, 3, 3er. - Tel. 301 33 93 - Barcelona-3

NOTES IMPORTANTS: Els actes començaran puntualment a l'hora indicada. No serà permesa l'entrada del públic a la sala de concerts durant la interpretació de les obres. No és permès d'obtenir registres o gravacions magnetofòniques de les obres programades així com tampoc de fer fotografies o de realitzar films a l'interior del Palau durant la celebració dels actes.

mm
musical
SADI^M

Calaf, 52 · T. 2092546 - Barna. 21

división organos

Asistencia técnica del
Palau de la Música Catalana

división pianos.

Av. Francisco Cambó (Av. Catedral), 10
Tels. 3196096 · 3106912 Barna, 3

JORQUERA ^UPIANOS

Entrreu en la nova tecnologia de Vieta

Vieta s'ha fet internacional; aquesta és una realitat ben sabuda dels veritables afeccionats a l'Alta Fidelitat. El disseny acurat dels seus productes i, sobretot, el so impecable de les seves pantalles acústiques han situat la nostra marca en un nivell d'elevada exigència.

Els SISTEMES 5000, en l'una qualsevol de les seves tres opcions, són un compendi d'encerts, tant per l'equilibri de qualitat entre els seus components com per la incorporació de veritables avenços tecnològics.

Coneixeu el SISTEMA 5000 al vostre distribuïdor VIETA. Fareu un pas decisiu vers l'autèntica Alta Fidelitat.

SISTEMES

VIETA

Especialistes en Alta Fidelitat